

at det kunde maaste være rigtigt paa et senere Trin at nedsette Udvalg. Der var ikke stor Stemmesforskjell dengang, idet der var 34, der stemte for og 42, der stemte mod Forslaget om Udvalgs Nedsættelse, saaledes at der kun behøvede at gaa 5 over til den anden Side, for at der skulde blive nedfat Udvalg. Jeg for mit Bedkommende skal ikke foreslaa Udvalg nedfat, men kommer Forslaget fra en anden Side, fra en Side, som jeg tror, har større Vægt, saa at det kan faae Flextal heri Salen, skal jeg stemme for det. Jeg tror imidlertid, at der ogsaa var en anden Vej at gaa, og det var, hvis den høitværdige Minister, som selv er Medlem af Landsthinget og har Stemme der, vilde anvende sin Indflydelse, naar Sagen kom over i det andet Thing. Jeg tror da, at der vilde være Mulighed for ved en ringe Ubøvelse at bringe Loven i en saadan Skikkelse, at den kunde tilfredsstille, dels ved noget at omredigere det, der foreligger i Diebliffet, og dels ved en Tilføining, som efter min Mening er fuldstændig demokratisk. Jeg tror, at der maa omredigeres Noget paa Forslaget, som det nu foreligger med Hensyn til Dyrettelsen af et Laboratorium, og navnlig er der et enkelt Punkt, som synes at være overset af de ærede Forslagsstillere, og som jeg tror, Ingen kan have Noget imod. Det er en Bestemmelse, som blev sat ind i Lovforslaget ved en tidligere Behandling i Landsthinget ifjor, nemlig: „Endvidere er den, der tiltales til Straf efter nærværende Lov, berettiget til i Laboratoriet at lade undersøge de Vare, med Hensyn til hvilke han tiltales.“ Jeg kan ikke se, at Nogen kunde have Noget imod en saadan Tilføielse; jeg nævner dette kun som et Exempel, mulig kan der være andre Enkeltheder, som Ingen kunde have Noget imod bleve tilføiede. Men dernæst kommer jeg til den anden større og vigtigere Ubøvelse af Lovforslaget, som jeg tror vilde gjøre det muligt, at det dog maaste kunde reddes i denne Samling, og det er en Tilføielse af nogle Straffebestemmelser. Jeg skal ganske lade det staa hen, hvorvidt man vil gaa i den Henseende; men det foreskommer mig at være fuldstændig demokratisk i Ordets bedste Forstand at sætte Fængelsstraf istedfor Bøder i adskillige Tilfælde, hvor det dreier sig om at ramme netop Formuende og rige Fabrikanter, der falske Levnetsmidler, og som ligefrem kunne regne ud, hvorvidt det kan betale sig for dem eller ikke. Jeg har endnu det Haab, dersom Lovforslaget kommer tilbage fra det andet Thing med en saadan Tilføining, at det da maaste kunde lykkes at faae det gennemført i denne Samling. Jeg vilde i høi Grad beklage, om det skulde strande, thi det vilde neppe være alene for denne Samling, men for en lang Fremtid. Smidlerid have

flere store Nabolande, hvorfra vi faae en meget stor Del af vore Varer, f. Ex. Lybskland og England, faaet Love om Tilsyn med Levnetsmidler. Det er jo aabenbart, at de fleste Varer ville drives fra disse Lande mere og mere over til os, og jeg haaber derfor, at vi ikke maa lide altfor haardt, inden vi faae en saadan Lov, om vi end først skulde blive kloge af Stade.

Buff: Det er kun et Par Bemærkninger, som jeg vil gjøre til det ærede Medlem for Sors Amts 1ste Valgkreds (Bahl). Han bliver mig virkelig mere og mere forunderlig paa dette Omraade. Han udtalte nemlig i sit sidste Foredrag, at han kunde gaa med til, at Straffene bleve forhøiede, og at han altsaa kunde være med til i denne Lov at forhøie Straffen fra Bøder til Fængsel, og han kunde ligeledes være med til Undersøgelser, ja endog saa saaledes, at Redaktorerne skulde have deres særlige private Opnuserer, saa at de Paagældende kunde blive satte i Væden. Da jeg nu antager, at det ærede Medlem vil yde Retfærdighed til alle Sider, maa jeg saa spørge: Hvorledes kan det ærede Medlem da være glad ved, at dette Forslag, der her foreligger, ikke bliver til Lov? Thi det er jo klart, at, naar det skal undersøges, have altid vi, der staa paa den Side, at vi vilde have gjort Noget paa dette Omraade, troet, at det var det egentlige Punkt, at — lad mig sige det rent ud — Kjætringerne blev der taget fat paa, medens paa den anden Side de, som vare uskyldige, kunde faae Undersøgelser hos Folk, der havde Remedierne dertil, saa at de, hvis de vare uskyldige, ogsaa kunde blive fri for Straf. Men at det ærede Medlem vil have Undersøgelse og vil have Straffen forhøiet, men er imod en Anstalt, hvorved det virkelig kan blive undersøgt, saa at der kan blive taget fat paa den Uskyldige, og de Andre blive fri, det forstaar jeg ikke. Jeg kunde begribe, om han havde stillet sig paa det tredie Standpunkt, at han ikke vilde have Straffene forhøiede og heller ikke vilde have Undersøgelser, men at stille sig paa disse to Standpunkter og saa at ville det Tredie er for mig usforstaaeligt. Det gaar langt ud over min Forstand og midt ind i Præstens. Men nu kom det ærede Medlem tilbage til Pressen igjen og kom der med et Exempel fra England og talte om det frie England. Det er nu virkelig et meget uheldigt Exempel, som det ærede Medlem kom med om det frie England. Jeg kan betro det ærede Medlem, at en af Hovedanledningerne til, at dette Forslag nogeninde er kommet frem, er de Exempler og Erfaringer, der ere indbundne i England paa dette Omraade. Naar det ærede Medlem taler om — hvad der forøvrigt er sandt — det Arhun-